

Comentariul poeziei Floare albastra scrisa de Mihai Eminescu- a doua parte

Despre valoarea si insemnatatea acestei poezii, in cuprinsul creatiei eminesciene, s-a scris in repetate randuri. Floare albastra joaca un rol de rascruce, in sensul ca sintetizeaza trasaturile liricii din prima perioada cu notele ei optimiste si exuberante, si le anticipeaza pe cele din cea de a doua perioada, marcata de pesimism si de tonuri intunecate, motiv pentru care a si fost considerata "embrionul" creatiei eminesciene, "ghinda din care rasare stejarul", cum spune Vladimir Streinu, in studiul sau: "Floare albastra" si lirismul eminescian (Pagini de critica literara voi. III).

S-au facut unele apropieri intre simbolul florii albastre la Eminescu si Novalis. Deosebirea este, insa mai mult decat evidenta La Novalis, simbolul este mai abstract si polyvalent si traduce aspiratia spre absolut si nostalgia infinitului. Novalisiana floare albastra semnifica deopotriva iubirea, natura si poezia, pe care marele romantic german le vedea numai intr-o stransa interdependenta.

La Eminescu, simbolul este mult mai concret si mai precis, mai mult o metafora pornind de la ochii albastri ai iubitei, prin care marele nostru poet isi exprima regretul dupa iubirea pierduta. Poezia este construita dupa o tehnica a rememorarii si este conceputa sub forma unui dialog, ce se desfasoara in amintire. Prima parte a poeziei contine reprosul pe care iubita i-l face poetului, de a se fi cufundat intr-un univers al gandirii si al contemplatiei, figurat printr-o serie de elemente cosmice fundamentale sau ale genezei ("stele", "nori", "ceruri nalte", "rauri de soare", "intunecata mare").

Universul gandirii este un univers abstract, reprezentat si prin simboluri ale culturii si civilizatiei: "campiile asire"(civilizatia asiro-babiloniana) si "pirarnidele-nvechite" (civilizatia egipteana). Reprosul se incheie cu indemnul de a parasii sferele inalte ale contemplatiei si de a cauta fericirea pe pamant, in imediata apropiere. Poetul pare sa cionsimta, temporar, la invinuirile ce i se aduc, sa-i dea dreptate, pentru un moment, iubitei, dar replica sa nu se materializeaza in cuvinte, ci este mai mult o reactie psihologica, o eliberare prin vis, ceea ce ne mentine in ambiguitate.